

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.178/2021/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. évi január hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 19.B.1509/2019/87. számú, 2021. április 28. napján kihirdetett ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott cselekményét 1 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének (Btk. 399.§ (4) bekezdés a.) pont, (5) bekezdés) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott büntetés halmazati büntetésként megjelölését mellőzi.

tanú1 és személy3 magánfelek polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasítja.

A vádlott helyesen 2020. október 29. napjától 2020. október 30. napjáig volt őrizetben.

A vádlott tényleges tartózkodási helye a Budapesti Fegyház és Börtön.

Az ítélet bevezető részében a 2020. február 21. napján megtartott előkészítő ülés feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség 22.048 (huszonkétezer-negyvennyolc) forint, melyet a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék 19.B.1509/2019/87. számú, 2021. április 28. napján kihirdetett ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb a Btk. 399 § (4) bekezdés a.) pontjába ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő, felbujtóként elkövetett pénzmosás bűntettében és ezért mint visszaesőt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a háromnegyed rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, az őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Az I. rendű vádlottal szemben 1.553.700 forintra vagyonelkobzást rendelt el, és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az ítélet ellen az ügyész Terhelt1 I. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, míg a vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség fellebbezésének indokolásában előadta, hogy a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés törvénytől enyhe és alkalmatlan a büntetési célok elérésére.

[4] A szabadságvesztés tartama nem éri el a vádlottal szemben alkalmazható középértéket, noha a vádlott terhére több nyomatékos súlyosító körülmény állapítható meg, büntetett előéletű, cselekményét visszaesőként, felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és büntetőeljárás hatálya alatt követte el. A büntetőeljárás során három újabb büntetőeljárás indult vele szemben vagyon elleni bűncselekmények miatt. A cselekményét a Veszprémi Járásbíróság 6.B.899/2018/98. számú ítéletére is figyelemmel rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el, életvezetését tekintve arra lehet következtetni, hogy bűnöző életformára rendezkedett be, ami a személyében rejlő nagyfokú társadalomra veszélyességére utal.

[5] A speciális prevencióra tekintettel a törvény szigorának alkalmazása szükséges vele szemben a cselekmények csekélyebb tárgyi súlya mellett is. A hasonló cselekmények nagyfokú elszaporodottsága is a súlyosabb szabadságvesztés alkalmazását indokolja.

[6] A vádlott javára enyhítő körülményként a két kiskorú gyermek tartása és csekélyebb súllyal az időmúlás állapítható meg. A vádlott ellen a nyomozás során két alkalommal is elfogatóparancsot kellett kibocsátani. A tárgyalási szakban is mulasztott tárgyalást, így az időmúláshoz maga is hozzájárult.

[7] Ilyen bűnösségi körülmények mellett a középértéknél súlyosabb, de legalább a középértéket elérő büntetés alkalmazása indokolt.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.277/2021/10. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Előadta, hogy a törvényszék az eljárás során a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[9] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a hibáktól és hiányosságoktól, így megalapozott, és ekként irányadó a másodfokú eljárásban. Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési és az indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett. Valamennyi bizonyítékot az iratok tartalmának megfelelően ismertette, egyenként és összességükben értékelte. Kellő indokát adta annak, hogy a vádlott tagadó vallomásával szemben miért vádlott-társai egymást erősítő vallomására, valamint tanú4, tanú1, személy3 és tanú2 vallomására, a híváslisták adataira, valamint a nyomozás során beszerzett okirati bizonyítékokra alapította a tényállást. Helyes érvekkel fejtette ki, hogy a vádlott vallomásai belső ellentmondásokkal terheltek, melyre megfelelő magyarázattal nem tudott szolgálni, szavahihetőségét pedig még a védelem által indítványozott tanú4 tanú előadásai gyengítették.

[10] A bizonyítékértékelő elsőbírói tevékenység logikus és ésszerű, így az I. rendű vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés a felülmérlegelés tilalmára is tekintettel a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre.

[11] Az ítélet indokolása körében megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a vádlott és védője által 2020. március 13. napján tartott tárgyaláson előterjesztett, Terhelt2 II. rendű vádlott igazságügyi toxikológiai és orvos szakértői vizsgálatára vonatkozó bizonyítási indítványról, e tekintetben az ítélet indokolását a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontja alapján azzal kell kiegészíteni, hogy az I. rendű vádlott és védője által felajánlott bizonyítási indítvány azért volt szükségtelen, mert a NEAK adatszolgáltatása szerint a II. rendű vádlott a vallomástétel idején nem állt pszichiátriai vagy addiktológiai kezelés alatt, így annak valóságtartalma kapcsán - figyelemmel arra is, hogy a II. rendű vádlott nyilatkozata az eljárás során beszerzett egyéb bizonyítékokkal és Terhelt3 III. rendű vádlott nyomozati vallomásával is egybevág - ésszerű kételyek nem merültek fel.

[12] A II. rendű vádlott kihallgatásáról készült jegyzőkönyv is rögzíti, hogy a vádlott a vallomását önként, tiszta tudattal tette meg, bódító szer hatása alatt nem állt.

[13] Az elsőfokú bíróság által kimunkált tényállásból okszerűen következik Terhelt1 I. rendű vádlott bűnössége, a cselekmények minősítése az anyagi jogszabályoknak megfelel.

[14] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a cselekmények nem minősülhetnek üzletszerűen elkövetettnek, mert a részesség járulékos jellegéből következik, hogy a részes cselekményének minősítése a tetteséhez igazodik.

[15] Helyesen foglalt állást a törvényszék abban is, hogy az elbíráláskor alkalmazandó Btk. a vádlottra kedvezőbb. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta, azonban azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte, ugyanis eltúlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak és annak, hogy két kiskorú gyermek tartásáról köteles gondoskodni. Az időmúlást csekélyebb súllyal vehető figyelembe a javára, hiszen felróható magatartására visszavezethető, azonban súlyosító körülmény, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint Budapest területén az eljárás tárgyát képező bűncselekmény elszaporodott, a cselekményeit rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el, és kezdeményező, irányító szereppel bírt. Nyomatékos súlyosító körülmény, hogy visszaesőként, felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a cselekményeket, vele szemben a korábbi büntetések visszatartó erővel nem bírtak. A bűnügyi nyilvántartás adataiból pedig arra vonható következtetés, hogy bűnözői életformára rendezkedett be, így a visszaesői minőségét megalapozón túli büntetett előéletének fokozott nyomatéka van, így vele szemben hosszabb tartamú, legalább a középmértéket elérő szabadságvesztés és az ehhez igazodó tartamú közügyektől eltiltás kiszabása indokolt.

[16] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azonban az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok pontosításra szorulnak, mert helyesen 2019. október 29. napjától 2019. október 30. napjáig volt a vádlott bűnügyi őrizetben, az ítélet rendelkező részéből pedig mellőzni szükséges a 2020. február 21. napján tartott előkészítő ülésre utalást, és szükséges feltüntetni, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet.

[17] A vádlott védője fellebbezésének indokolásában elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem megalapozott, illetve a cselekmény jogi minősítése nem törvényes. Az I. rendű vádlott sem a nyomozás során, sem pedig a tárgyaláson a bűnösségét nem ismerte el.

[19] Hivatkozott a védő arra, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az I. rendű vádlott és védője által 2020. március 13. napján megtartott tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítvány, Terhelt2 II. rendű vádlott igazságügyi toxikológiai szakértői vizsgálata vonatkozásában.

[20] Annak ellenére ugyanis, hogy a vallomás megtételekor nem állt pszichiátriai kezelés alatt, nem zárható ki, hogy a korábbi kábítószer-fogyasztásából adódóan a II. rendű vádlott a cselekmény, illetve a nyomozás során megtett vallomásának idején beszámítási képességgel nem rendelkezett, különös tekintettel arra is, hogy a 2013. március 13. napján megtartott tárgyaláson éppen azért nem tudott megjelenni, mert kristály fogyasztása miatt pszichiátriai kezelés alatt állt a Kórház1 által kiállított dokumentumok alapján.

[21] Így a II. rendű vádlott szakértői vizsgálatának eredménye az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségének megállapíthatósága szempontjából igen nagy jelentőséggel bírt volna, ezért a védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem megalapozott. A III. rendű vádlottat pedig a törvényszék nem tudta kihallgatni tekintettel arra, hogy az eljárás során elhalálozott. Ezen körülmények alapján nem nyerhet kétséget kizáró megállapítást az, hogy az I. rendű vádlott elkövette a terhére rótt bűncselekményeket, így a felmentése indokolt.

[22] Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés indokaként pedig előadta, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott javára értékelendő enyhítő körülményeket nem kellő nyomatékkel értékelte, ugyanis csak részesként kapcsolódik a bűncselekmény elkövetéséhez, két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, akik közül a nála elhelyezett gyermek tanulási nehézségekkel küzd, és az elkövetés óta 4 év eltelt. Mindkét bűncselekmény az elkövetési értékhatár alsó negyedében helyezkedik el, a cselekmény társadalomra veszélyessége okán elsősorban a cselekmény tárgyi súlyát kell figyelembe venni a büntetéskiszabás mértékénél, nem pedig az elkövető büntetőjogilag értékelhető előéletét.

[23] A büntetés kiszabása körében el kell kerülni az olyan jelenségeket, amelyek az adott cselekmény és ezért a kiszabott szankció közötti távolságot értelmezhetetlenné teszik, más megfogalmazással a büntetéskiszabás mértékének még egy halmozottan hátrányos büntetőjogi előélet mellett is figyelemmel kell lennie a cselekmény abszolút értelemben vett tárgyi súlyára, így módon álláspontja szerint az elsőfokú ítélettel kiszabott büntetés jelentős enyhítése indokolt.

[24] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését fenntartotta, bírói kérdésre úgy nyilatkozott, hogy Terhelt2 szakértői vizsgálatát a másodfokú eljárásban nem indítványozza, csupán az elsőfokú eljárásban az arról való döntés hiányát sérelmezi, a vádlott pedig személyi körülményeiről nyilatkozott.

[25] A fellebbezés eltérő okból, a minősítés körében megalapozott.

[26] Tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezés a tényállás, a bűnösség megállapítása és a büntetés kiszabása ellen is irányul, ezért a felülbírálat teljes körű.

[27] Így a másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálja. Ennek során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, és az indokolás helyességét, valamint az eljárási szabályok megtartását.

[28] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, sem relatív, de abszolút eljárási szabálysértést nem vétett, így ilyen okból az ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt helye.

[29] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett akkor, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta, azokat egyenként és összességükben is értékelte.

[30] Alapos az a védői hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött az általa előterjesztett, Terhelt2 toxikológiai szakértői vizsgálatára vonatkozó bizonyítási indítványról.

[31] Megállapítható viszont, hogy ennek nem adott helyt, így ezt a másodfokú bíróság elutasítottnak tekinti.

[32] Tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárásban ilyen indítvány előterjesztésére nem került sor, erről az ítéltáblának döntenie nem kellett.

[33] Kiemeli azonban, hogy az indítvány elmaradása nem eredményezte a tényállás megalapozatlanságát vagy felderítetlenségét, ugyanis a nyomozati iratokból kitűnik, hogy Terhelt2 nyomozati meghallgatásainak időpontjára vonatkozóan nem áll fent olyan adat, mely szerint kábítószerfogyasztása folytán beszámítása képessége kizárt vagy korlátozott lett volna, ilyen körülményt a jegyzőkönyv sem tartalmaz, éppen ellenkezőleg, a 2017. június 6-i gyanúsított kihallgatásról készült jegyzőkönyv azt rögzíti, hogy a kihallgatott személy semmilyen bódító szer befolyása alatt nem áll.

[34] Ugyancsak a beszámítási képesség hiányát vagy a vallomás befolyásoltságát cáfolja az a körülmény, hogy Terhelt2 vallomása az általa a rendelkezésre álló adatok alapján nem is ismert Terhelt3 III. rendű vádlott vallomásával összhangban áll az elkövetés lényeges körülményei vonatkozásában, és ugyancsak összhangban áll a további, objektív bizonyítékokkal, híváslistákkal, banki adatokkal is.

[35] Így tehát nem merült fel Terhelt2 szavahihetősége és tudatállapota vonatkozásában olyan ésszerű kétely, amely az ő szakértői vizsgálatát indokolta volna pusztán azért, mert közel négy évvel a gyanúsított kihallgatását követően kábítószerfogyasztás miatt kórházi kezelésre szorult.

[36] A másodfokú bíróság a vádlott által a nyilvános ülésen előadottak alapján a személyi körülményeit annyiban pontosítja, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben tanulmányokat folytat és dolgozik is, havi 16.000 Ft rabkeresménnyel rendelkezik, melyből az édesanya nevelésben lévő gyermekei tartásához nem tud hozzájárulni.

[37] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdésének a.) pontja alapján a lefolytatott bizonyítás és a rendelkezésre álló ügyiratok alapján annyiban egészíti ki és pontosítja, hogy a [17] pont második mondatát úgy állapítja meg, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott tudta, hogy a bankszámlára bűncselekményből származó összeg érkezik, melyet Terhelt2 II. rendű vádlottal közösen szerzett meg.

[38] A [21] pont második mondatát pedig akként állapítja meg, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott tudta, hogy a férfi elkövetőtársa bankszámlájára bűncselekményből származó összeg érkezik, melyet közösen szereztek meg.

[39] Az így pontosított tényállás a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[40] Az elsőfokú bíróság alappal vetette el a vádlott védekezését és helyesen alapította a tényállást Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vádlottat terhelő, az elkövetés körülményei tekintetében egybehangzó vallomására.

[41] Az elsőfokú bíróság logikus mérlegeléssel támasztotta azt alá, hogy miért nem fogadható el a vádlotti védekezés, mérlegelő tevékenysége sem iratellenes megállapítást, sem logikai hibát nem tartalmaz, így a felmentésre irányuló fellebbezés a felülmérlegelés tilalma folytán a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[42] A vádlotti védekezések önmagukkal és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is ellentétesek voltak, a II. tényállási pont tekintetében érdemi védekezést nem is támasztott alá.

[43] Ehhez képest a már kifejtettek szerint II. rendű és III. rendű vádlottak vallomása következetes, és egybehangzó, melyet alátámasztottak egyrészt a híváslista adatai, de nem tudta cáfolni ezen terhelő vallomásokat a vádlott által felajánlott bizonyítás, tanú4 tanú vallomása sem, épp ellenkezőleg, cáfolta a vádlotti védekezést, a vádlott beceneve vonatkozásában pedig Terhelt2 vallomását erősítette.

[44] Terhelt3 III. rendű vádlott Terhelt1ot az I. rendű vádlott édesapján keresztül ismeri, az ő vallomását is alátámasztották a híváselemzések és a banki kimutatások adatai is.

[45] Fontos összekötő elem még az alaphűncselekmény elkövetési módja is, melynek során ismeretlen személy idősebb hölgyeket ejtett jogtalan haszonszerzés céljából tévedésbe, melynek a családi cselekmény sértettjei az I. rendű vádlott által felkért személyek bankszámlájára utalták át a pénzt, melyet II. rendű és III. rendű vádlott is Terhelt1 I. rendű vádlottal közösen szerzett meg.

[46] Éppen ez utóbbi körűlmény indokolta a tényállás pontosítását is a másodfokú eljárásban.

[47] Már az elsőfokú bíróság által a [16] és [20] pontban tett megállapításból is az tűnik ki, hogy Terhelt2, illetve az időközben elhalálozott másik elkövető Terhelt1 részére adta át az alaphűncselekményből származó pénzt, amiből egyértelműen következik, hogy azt az I. rendű vádlott megszerezte, sőt, valójában azt ő szerezte meg, a másik két vádlott csak kisebb összegben részesült az elkövetésben való részvételéért.

[48] Így tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, de tévedett a bűncselekmény minősítése kapcsán.

[49] Elöljáróban megjegyzendő, hogy az ítéltábla maradéktalanul egyetértett azzal, hogy az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv alapján a vádlott cselekménye enyhébben bírálendő el, e körben mindenben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

[50] A Btk. 399.§ (4) bekezdés a.) pontjában írt elkövetési magatartás a megszerzés, melyet Terheltl I. rendű vádlott vitán felül megvalósított, hiszen az elsőfokú bíróság ítéletének [16] és [20] pontja alapján a pénzt II.r. és III.r. vádlott is neki adta át, a másodfokú bíróság az általa tett pontosítás alapján pedig expressis verbis is megállapítja, hogy így a más által elkövetett bűncselekményből származó pénz az I. rendű vádlott megszerzete.

[51] Mivel az I. rendű vádlott tényállási elemet valósított meg, elkövetői alakzata részesi nem lehet.

[52] Kitűnik azonban a tényállásból az is, hogy a pénzt – bár szerepe kétségtől kezdemenyező – nem egyedül, hanem II. rendű, illetve III. rendű vádlottal együtt, szándékegységben szerezte meg, ezért ő a bűncselekményt a Btk. 13.§ (3) bekezdése alapján társtettesként követte el.

[53] Így viszont már értékelési körbe vonható az is, hogy Terheltl az ugyanolyan bűncselekményeket rövid időközönként, egységes akaratelhatározással követte el, ezért a Btk. 6.§ (2) bekezdése alapján nem a bűnhalmazat, hanem a folytatólágosság megállapításának van helye figyelemmel a 4/2004. Büntető jogegységi határozatban írtakra is, ugyanis bár a pénzmosás bűncselekményének passzív alanya (sértettje) nincs, a folytatólágosság törvényi fogalmának elemei között szereplő „azonos sértett sérelmére” történő elkövetés hiánya - ha az egyéb törvényi feltételek fennállnak - a törvényi egység megállapítását önmagában nem zárja ki.

[54] Az elsőfokú bíróság feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, melyet a másodfokú eljárásban a minősítés megváltoztatására tekintettel annyiban kell pontosítani, hogy súlyosító körülményként értékelendő a társtettesi és a folytatólágos elkövetés, viszont a büntetési tételkeret felső határa öt évre csökken, hiszen már nem halmazati büntetést kell kiszabni.

[55] Ezen körülmények ismeretében is helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok csak szabadságvesztéssel érhetők el, és annak tartama is arányban áll a bűnösségi körülményekkel, a vádlott előélete és a kezdeményező szerepe folytán annak mérséklésére a másodfokú eljárásban sem volt törvényes ok, súlyosítása pedig a halmazati büntetés hiánya folytán nem volt indokolt.

[56] A közügyektől eltiltás is törvényes, tartama arányos.

[57] tanúl és személy³ a nyomozás során polgári jogi igényt terjesztett elő, mely a Be. 870.§ (1) bekezdésére figyelemmel joghatályos, hiszen azt az 1998. évi XIX. tv. alapján jelentették be, majd pedig a magánfelek értesítésére a bírósági eljárásban már nem került sor, így sem az előkészítő ülés, sem a tárgyalás határnapjáról nem bírtak tudomással.

[58] Mindazonáltal ahogy azt az ítéltábla már kifejtette, a pénzmosásnak nincs sértettje, tanúl és személy³ az alaphüncselekmény, a csalás sértettjei, annak elkövetőjének büntetőjogi felelősségre vonására azonban jelen eljárásban – erre vonatkozó vád hiányában is – nem került sor.

[59] Ezért az ítéltábla a magánfelek polgári jogi igényét a Be. 560.§ (1) bekezdésének m.) pontja alapján egyéb törvényes útra utasította, melynek folytán azt a polgári eljárás szabályai szerint érvényesíthetik.

[60] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján pontosította az őrizet tartanát, és megjelölte a vádlott tényleges tartózkodási helyét.

[61] Tekintettel arra, hogy a bíróság az ítéletet nem előkészítő ülésen, hanem bizonyítási eljárás során tárgyaláson hozta, így az előkészítő ülés feltüntetését mellőzte.

[62] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 606.§ (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[63] A másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költséget a Be. 613.§ alapján feltüntette, és a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján annak megfizetésére a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2022. január 13.

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k. Nagyné dr. Drahos Ibolya Dr. Bíró Emese s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 19.B.1509/2019/87. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.178/2021/13. számú ítéletében írt változtatással 2022. január 13. napján jogerős.

Budapest, 2022. január 13.

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: